

23. EN LIVSSTIL, DER NÅR UD

”Åh nej. Otte sider. De her figurer er ved at blive komplicerede.”

Lad dig ikke afskrække af, at Ottekanten har otte sider. Vi vil ikke bebyrde dig med otte store teologiske lektioner eller otte principper med otte underpunkter, som du skal lære udenad. Det er langt enklere end som så. Vi vil have, at Ottekanten skal minde dig om at dele de gode nyheder, den eneste opgave, som Jesus har efterladt os. Og der er ét hovedbudskab i Ottekanten: Find Fredens Person.

Vores udadrettede relationer skal ikke bare være lejlighedsvis outreach-projekter eller evangelisationsprogrammer. Vi skal leve med mission, evangelisation og tjeneste som en livsstil. Jesus forklarede sin mission for sine disciple med ordene: ”det er derfor, jeg er draget ud” (Mark 1,38). Han talte om at udsende sine efterfølgere, ligesom Faderen havde udsendt ham (Joh 20,21). Han udsendte dem som discipelskabere (Matt 28,19). Han beskrev dem som sine vidner i i stadigt større områder, indtil deres budskab nåede jordens ender (ApG 1,8).

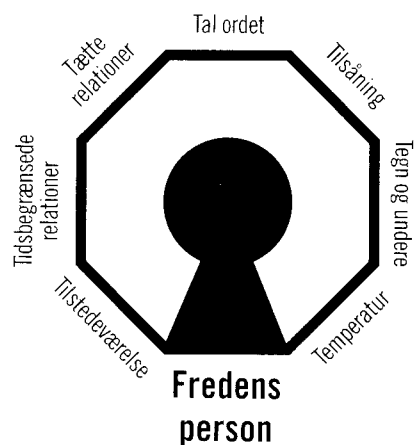
Denne bibelske strategi for evangelisation er Ottekantens fokus.

Fredens person

Vi føler os tit totalt udbombede af den evangelisationsstrategi, vi har påtaget os. Nogle gange prøver vi alt for ivrigt at hive folk ind, frem for at række dem en hjælpende hånd. Jesus lærte sine disciple

en evangelisationsstrategi, der ikke var afhængig af programmer eller budgetter eller bygninger eller af at kunne tiltrække en stor flok mennesker. Da Jesus udsendte de 72 disciple til at gå i forvejen for ham og forkynde de gode nyheder om Guds rige, gav han dem retningslinjer for, hvordan de skulle bære sig ad:

Når I kommer ind i et hus, skal I først sige: Fred være med dette hus! Og bor der et fredens barn dér, skal jeres fred hvile over det, men hvis ikke, skal den vende tilbage til jer. (Luk 10,5-6)

Jesus siger til sine disciple – og således også til os i dag – at når vi går gennem livet i denne verden, skal vi være på udkig efter en Fredens Person. Hvem er denne Fredens Person, og hvordan genkender vi Fredens Person?

Meget enkelt: En Fredens Person er en, som er parat til at høre budskabet om Guds rige og om Kongen. Fredens person er rede til at tage imod det, Gud vil give dig at sige i det øjeblik. Det bør være vores bøn, når vi begiver os på vej hver dag: "Herre, lad en Fredens Person krydse min vej i dag, og giv mig nåde og mod til at tale dine ord til dette menneske." Et menneske, der ikke er en Fredens Person, vil ikke tage imod det, du har at sige. I sådan en situation skal du ikke føle dig forpligtet til at tærsk langhalm på emnet. Jesus siger, at vi skal ryste støvet af fødderne og gå videre.

Du kan studere alle de indvendinger, folk har, og hvordan man kan besvare dem. Du kan stå klar med punkt 1, 2 og 3. Du kan være vedholdende, fordi du virkelig tror, at dette menneske har brug for at kende Jesus. Men i sidste ende kan selv ikke nok så meget pres fra din side få nogen til at blive en Fredens Person. Det er Helligåndens opgave; han alene kan forberede et hjerte til at høre evangeliet. Vores opgave er at holde vores åndelige øjne åbne og være på udkig efter en Fredens Person, der krydser vores vej. Der er fem ting, vi skal huske, når vi leder efter fredens person i vores liv.

Tid

Før Jesus udsender disciplene, giver han dem en formaning om, at der er særlige tidspunkter og steder, hvor høsten er moden. Han formaner dem samtidig til at være opmærksomme: Løft jeres øjne. Ikke enhver del af samfundet eller enhver subkultur er lige rede og åben over for evangeliet. I nogle sammenhænge må vi så, mens vi i andre sammenhænge må være parat til at høste. En del af vores mission er at have Guds perspektiv til at vise os, hvor der er åndelig åbenhed (Joh 4,34-38).

Høsten er kun en af flere årstider, der afløser hinanden i årets løb. Man kan ikke høste i såtiden eller i vækstsæsonen. Man må vente på det rette tidspunkt til at bringe høsten i hus. At undersøge kornet hver dag for at se, om det er blevet højere, får ikke høsten til at komme tidligere.

Jesus siger, at høsten er stor. Der er altid en mulighed for at se mennesker komme til Kristus, når det er det rette tidspunkt for de pågældende. For eksempel har du måske en bedre høst blandt dine naboer end blandt dine kolleger. Så koncentrer dig om at få høsten i dit nabolag i hus, mens du venter på, at vækstsæsonen skal være til ende på dit arbejde.

I tidens løb har mange disciple begået den fejl at tro, at hvis de bare arbejdede hårdere, ville høsten komme tidligere. Det er ikke, hvad Jesus siger. I Joh 4 siger han: "Luk jeres øjne op, se ud over markerne, de er hvide til høst" (Joh 4,35). Med andre ord: Gå tilbage til læringens Cirkel, og gennemgå skridtene Observation, Refleksion og Drøftelse med henblik på at finde ud af, hvor høsten

er. Hvor er der størst modtagelighed i denne fase af dit liv og på de steder, hvor du tilbringer din tid?

Da jeg (Mike) var præst i Brixton, bestod vores arbejde i hjertet af Londons midtby i at gå rundt og spørge folk, hvad de syntes, vi skulle gøre. Vi bankede på folks døre og stillede dem spørgsmål. Vi ønskede at finde ud af, hvad der foregik. Så vi spurgte, hvad kirken burde foretage sig i lokalsamfundet, og hvilke store problemstillinger kirken kunne engagere sig i. Vi havde ingen skjult dagsorden. Det var ikke et trick for at forsøge at få indsneget en præsentation af evangeliet. Det var et simpelt spørgeskema, der hjalp os til at observere modtageligheden hos folk i vores nabolag. Vi mødte mennesker, der sagde: "Det er børnene og de unge." Andre sagde: "Det store problem er affaldet på gaderne."

Så gik vi tilbage og bad. Det var i 1980'erne, og omkring det tidspunkt startede Graham Kendrick "March for Jesus"-bevægelsen. Så vi startede en lovsangs- og affaldsmarch gennem vores lokalområde en gang om måneden. En masse mennesker kom til tro, fordi de så en metafor for Guds rige lige foran sig. De så kirken i arbejde.

Team

Når Jesus sendte sine disciple i forvejen på mission, var det altid to og to. Et team bestod altid af mindst to mennesker. Vi ser også dette princip i Paulus' tjeneste. Han refererer hele tiden til sine teamkammerater: Barnabas, Silas, Timotheus, Titus, Lukas. Vores indadrettede relationer fører til udadrettet tjeneste. Vi er ikke kaldet til at gå alene. (Læs mere om Ind-relationen under Trekanten i kapitel 10.)

Hvorfor teams? Det er i virkeligheden ganske enkelt. I Præd 4,9 står der: "Hellere to end én, de får god løn for deres slid." Så hvis du mærker Åndens skub til at vidne for dine venner, så se dig omkring. Hvem er med på dit hold? Hvem kan være sammen med dig i en social sammenhæng, hvor det ville være passende at dele de gode nyheder? Hvem kan love at bede trofast for dig, mens du adlyder dette kald? Hvem kan hjælpe dig med at afgøre, hvornår tiden er inde til at tale?

Mål

Jesus er strategisk, når han henvender sig til mennesker. Han ved, at han ikke kunne være alle steder på en gang, og det kunne hans disciple heller ikke. Han besluttede, at de først og fremmest skulle rette deres tjeneste mod de fortabte får af Israels hus (Matt 10,6), og advarede dem imod at lade sig distrahere af folk, der ikke var rede til at modtage deres budskab (Luk 9,5 og 10,4).

Jesus siger ikke til sine disciple, at de skal stille sig op på en kasse på gadehjørnet og begynde at prædike. Derimod siger han til dem, at de skal lede efter Fredens Person. Led efter det menneske, som er modtagelig over for dig som person; det menneske, for hvem det er høsttid lige nu.

Når du leder efter muligheder for at dele de gode nyheder om Himmeriget, så se efter mennesker, som er åbne over for dig og dit budskab. Koncentrer dig om disse modtagelige fredens personer, og undlad at fremtvinge en samtale eller en relation, hvor det ikke flyder naturligt. Det er et befriende princip, fordi det betyder, at vi er på udkig efter mennesker, der kan lide os! Hvor svært er det? Du kender mennesker, der kan lide dig, og mennesker, der ikke kan. Lad være med at bruge din tid på at forsøge at få folk til at synes om dig. De vil bare synes, at du er endnu mere mærkelig. Find i stedet en person, der kan lide dig, og begynd der.

Når folk endelig forstår dette princip, tændes lyset pludselig. De begynder at sige: "Jeg har en Fredens Person på mit arbejde," eller: "Min nabo er en Fredens Person." Evangelisation handler ikke om, hvor mange du kan vidne for – du behøver ikke at nå hundreder eller tusinder eller hundredtusinder for at være en succes. Jesus vil have dig til at nå den ene, som han har anbragt på din vej i dag, og det kan være, at det er det lille barn, der smiler til dig på fortovet og vil vide, hvad du hedder. Begynd der!

Opgave

Disciplenes opgave er at dele de gode nyheder om Guds rige med Fredens Person, når som helst og hvor som helst den person findes. Hvordan genkender vi Fredens Person? Ifølge de instrukser, som Jesus gav sine disciple i Matt 10 og Luk 10, vil Fredens Person:

- Tage imod jer. Hvis han ikke gør det, så "ryst støvet af jeres fødder", når I forlader hans hjem (Matt 10,14).
- Lytte til jer. De, der lytter til jer, lytter til Jesus (Luk 10,16).
- Tjene eller støtte jer. Vi må give en Fredens Person lov til at betjene os (Matt 10,10).

Problemer

Hvis læreren ikke bliver modtaget, sagde Jesus, skal eleverne heller ikke forvente en varm velkomst. Når I går ud i verden og leder efter Fredens Person og deler de gode nyheder om Guds rige, skal I forvente problemer. Mange er endnu ikke parat til at høre budskabet, og de vil reagere stærkt imod det, de opfatter som intolerance eller ufølsomhed fra jeres side. I skal vide, at det ikke er et spørgsmål, om det sker, men *hvornår* det sker. Hvad kan vi stille op med mennesker, der er fuld af åndelig modstand? Det ligger tit i vores natur at prøve at finde den vanskeligste person i en gruppe og forsøge at lede vedkommende til Kristus, især hvis det er en, vi står i en nær relation til. Men medmindre Jesus har forberedt dem på at modtage hans kærlighed, vil det være ufrugtbart, ja, måske endda skadeligt, at udfordre dette menneske. Brug denne tid som en mulighed for at trække dig væk fra balladen. Forpligt dig på at bede for denne person, og vær et forbillede i kærlighed over for dem. Med Frans af Assisis ord: "Forkynd evangeliet; brug ord om nødvendigt." Når vi lever i kærlighed og bøn, vil Gud tage vores handlinger og berede jorden for de frø, der skal sås, når tiden er inde.

D Jeg spillede fodbold på universitetets hold. Under træningen spillede jeg ofte over for en fyr, der hed Dave. Vi lærte hinanden at kende, og jeg nød at spille mod ham, fordi han altid var opmuntrende. Han bandede aldrig og var altid rigtig venlig. De fleste af mine erfaringer med fodboldspillere i skolen havde overbevist mig om, at disse fyre havde en beskidt kæft og et ondt temperament, så Dave var afgjort anderledes.

Vi blev venner, talte om forskellige ting, mødtes over en kop kaffe og den slags. Han virkede oprigtigt inte-

resseret i mig. Ved juletid kunne man købe billetter til en middag, som var arrangeret af en kristen idrætsforening. Jeg købte en af Dave, fordi det så ud til at være et godt måltid mad til en billig penge, og også fordi jeg godt kunne lide de gutter, der skulle med. Jeg fandt senere ud af, at de tre fyre, der skulle med, alle sammen var kristne. Jeg havde hidtil aldrig rigtig haft nogen dybe åndelige spørgsmål, men jeg gik med, og jeg nød det.

Der var en sportsmand, der rejste sig og aflagde sit vidnesbyrd over for de omkring 200 tilstedeværende. Han fortalte, hvordan han havde lært Gud at kende inden for det seneste år. Det slog mig virkelig. Jeg kendte denne fyr og kunne godt lide ham. Det var utrolig ærligt og modigt af ham at fortælle disse ting. Det, han sagde, og den måde, han levede på, gav lige pludselig mening. Han så ud til at have en fred og en glæde, som jeg gerne ville have. Jeg tænkte: "Det her er rigtigt. Sådan skulle jeg leve."

Da det hele var slut, fandt jeg Dave og fortalte ham, at jeg gerne ville vide mere. Han foreslog, at jeg skulle komme hjem til ham og få en snak. De næste seks ugers tid tog jeg og en anden fyr jævnlige hen og spiste sammen med Dave og Jim (hans sambo). Vi så Alpha-videoen og talte om de spørgsmål, vi havde.

Det var meget afslappet. Dave og Jim lod os spørge om alt muligt fra de helt grundlæggende til de dybsindige spørgsmål. Dave gav mig en bibel, og jeg begyndte at læse lidt i den. Disse to måneder gav mig en viden om Gud, og da de var gået, troede jeg på Jesus og Gud i mit hoved. Dave inviterede mig til at komme med i kirke, så jeg gik med. Det var overvældende, men også underligt tiltrækkende, og jeg blev ved med at gå derhen sammen med Dave.

Efter at jeg havde kommet der i omkring tre måneder, sad jeg en søndag morgen i min bil og begyndte helt tilfældigt at nynne "Amazing Grace". Øjeblikket gik lige så hurtigt, som det var kommet. Samme aften gik jeg til en gudstjeneste. Ved afslutningen af gudstjenesten var der en saxofonspiller, der kom ind midt på scenen og begyndte at spille "Amazing Grace." Jeg vidste, at han spillede den for mig. Det var i det øjeblik, Gud greb mit hjerte. Den Jesus, som jeg havde lært om i mit hoved og troede på, var ægte, og han kendte mig. Han havde været der om morgenen, da jeg havde nynnnet, og han var der om aftenen, da saxofonen spillede. Han ville have både mit hjerte og mit hoved. Det blæste mig totalt omkuld. Jeg gik op forrest i kirken og gav mit liv til Jesus.

Næste uge hørte jeg en præsentation af en børneklub. Jeg gik ned og meldte mig til at hjælpe til. Den nyfundne kærlighed, jeg havde til Gud, tvang mig til handling. Jeg ønskede at takke ham med den måde, jeg levede på. Nu har jeg været involveret i børnearbejde i seks år. Det vil jeg blive ved med, indtil Gud beder mig om noget andet.

Dave var forlover ved mit bryllup, og min kone og jeg ledte forbønnen ved hans bryllup. Han er en konstant kilde til kærlighed og opmuntring for mig. Jeg prøver at være over for mine ikke-kristne venner, sådan som Dave var over for mig.

Rich

Guds Ånd vil sætte mennesker på din vej, som har brug for at høre de gode nyheder. Du behøver ikke kigge særlig langt. Men du er nødt til at have øjnene åbne og være villig til at se dig til alle sider. Du er nødt til at være åben over for, at din dag kommer til at tage en omvej, hvis lejligheden byder sig til at dele de gode nyheder om Guds rige.

24. HVOR ER FREDENS PERSON?

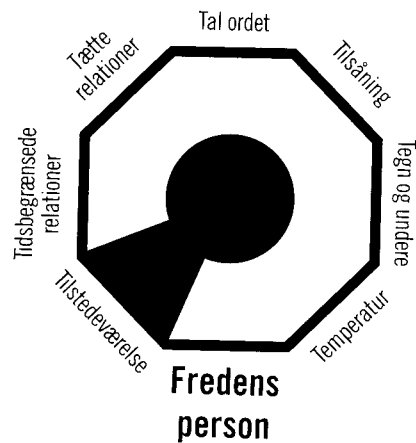
For det tilfældes skyld, at en ottesidet figur stadig virker lidt skræmmende, har vi sørget for, at alle siderne begynder med det samme bogstav: T. Alle disse T-ord vil hjælpe dig til at forstå de principper, der er i spil, når du har øjnene åbne for anledninger til at dele de gode nyheder om Guds rige med din Fredens Person. Disse principper har ikke nogen fast rækkefølge. Enhver af disse anledninger kan indtræffe på et hvilket som helst tidspunkt – hvis du er på udkig efter dem og bemærker dem.

At finde din fredens person

Tilstedeværelse

Det at dele evangeliet kan tage udgangspunkt i din blotte tilstedeværelse i en situation sammen med en person eller en gruppe. Det er i virkeligheden ganske indlysende. Det sted, hvor du befinder dig netop nu, er en anledning til at pege på Jesus ved at handle, som han ville have handlet, og tale, som han ville have talt. Når du viser venlighed og taler opmuntrende ord, kan det ske, at dine øjne bliver åbnet for en Fredens Person, som netop nu er sammen med dig. Måske sidder du til et udvalgmøde, og du taler positivt, når andre brokker sig. Efter mødet er der et andet medlem af udvalget, der kommer hen til dig og takker dig, fordi du var positiv. Det kunne være en Fredens Person, der gav sig til kende. Du har en anledning til at dele grundlaget for dit positive livssyn, blot fordi du er til stede

i den situation. Som en klog mand har sagt: "Lige meget hvor du går hen, er du der." Og det sted, hvor du er, kan være en anledning til at møde en Fredens Person.

For nogle år siden kørte min kone Sally og jeg (Mike) rundt i vores gamle bil i Cambridge, da hun fik øje på en person på fortovet. Hun var ret sikker på, at det var en hun kendte, så vi kiggede nærmere efter. Ganske rigtigt, det var Helen, en kvinde, som hun havde kendt for flere år siden. Jeg opfordrede Sally til at stige ud og tale med Helen. I begyndelsen tøvede hun. Det var længe siden, de havde set hinanden, og måske ville det virke for akavet. "Man ved aldrig, måske er det Herren," sagde jeg til Sally og holdt ind til kantstenen. Jeg gav hende i virkeligheden ikke rigtig noget valg.

Sally steg ud og sagde hej til Helen – der hilste hende som en længe savnet helt, med langt større entusiasme og modtagelighed, end Sally havde forventet. Helen var lige ankommet til Cambridge for at begynde at arbejde som sygeplejerske. Hun var meget glad for at se et kendt ansigt, selv om bekendtskabet lå langt tilbage. Sally forklarede, at vi var i Cambridge på grund af mit arbejde som præst.

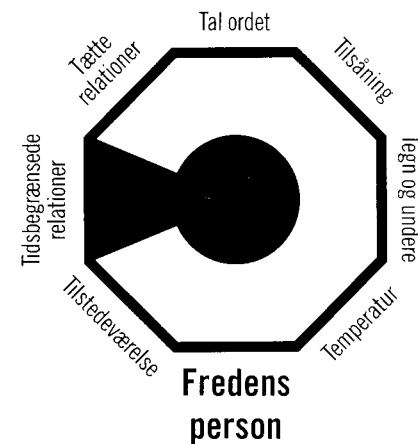
Helen kendte ikke nogen i byen. Hun kom i kirke ugen efter. Kort tid efter kom Billy Graham til byen for at prædike. Helen tog med os til mødet og blev kristen som et resultat af det.

Sally var meget glad for, at hun var steget ud af bilen den dag.

D Da vores nabo mistede sin mand, ønskede jeg at vise hende kærlighed og støtte. Jeg stillede mig til rådighed for hende og opdagede snart, at jeg havde fundet en ny ven. Som et resultat af min tilstedeværelse i denne kvindes liv blev hun mere modtagelig over for budskabet om Jesus Kristus. Jeg begyndte at oplære min nye ven, og hun begyndte at gå i kirke. For nylig sendte hun mig et brev, hvor hun takkede mig og min mand for at have hjulpet hende til at vokse i sin tro. Hvis jeg havde holdt mig til min egen lille gruppe af venner, ville jeg være gået glip af at få en ny kær ven og at hjælpe til med at byde en ny søster i Kristus velkommen i Guds familie.

Mary

Tidsbegrænsede relationer

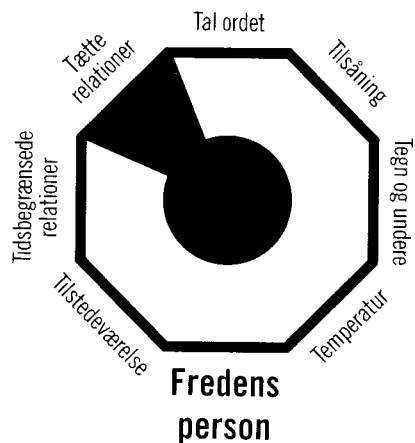

Vi har tidsbegrænsede relationer til mennesker, vi kun møder en enkelt gang eller to. Ekspedienten på benzintanken. En fremmed, der står i kø i banken. Den, du kommer til at sidde ved siden af i flyet. Postbudet. Sandsynligvis er det sådan, at selv hvis det står klart, at der i det øjeblik er tale om en Fredens Person, kommer

du sandsynligvis ikke til at lede det menneske ind i et personligt forhold til Kristus gennem den kortvarige kontakt. Men Gud kan bruge dig til at føre vedkommende tættere på det punkt. Paulus skrev, at nogle mennesker planter, nogle mennesker vander, og Guds giver væksten. I en tidsbegrænset relation kan det være, at du er kaldet til at plante et frø eller til at vande noget, der allerede er blevet plantet. Blot fordi du ikke ser slutresultatet, betyder det ikke, at du ikke er en vigtig del af processen.

Tætte relationer

Du har tætte, vedvarende relationer til din familie og dine nære venner. Hvis en tidsbegrænset relation er som en spurt, er en tæt relation som et maratonløb. Du er sammen med disse mennesker tit og i længere tidsrum. Det er vigtigt, at du ikke presser evangeliet ned over disse mennesker på et tidspunkt, hvor de ikke er parat. Det kan være, at du bliver nødt til at vente længe, før han eller hun bliver en Fredens Person for dig. Indtil det tidspunkt kommer, er vedkommendes hjerte måske ikke parat til at lytte til dig.

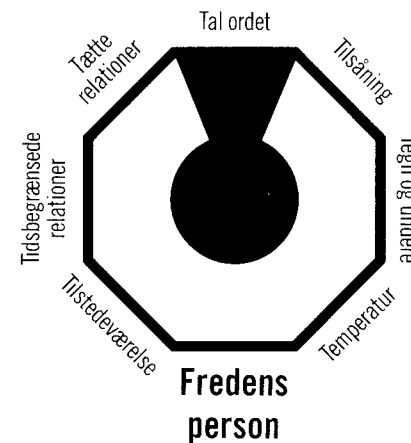

Vi har tit vanskeligst ved at dele vores tro med dem, der står os nærmest. Måske skyldes det til dels vores utålmodighed. Vi ønsker så brændende for dem, at de skal leve det fantastiske liv i Guds rige, som vi selv oplever, så at vi presser dem alt for hurtigt mod

frelsen, før Gud har gjort dem klar til at høre på os. Bed, vent, og vær opmærksom. Guds har aldrig travlt, og han kommer aldrig for sent.

Tal ordet

Du behøver ikke at være nogen stor taler – forkyndelse er ikke kun for prædikanter. Du behøver ikke at være en produktiv skribent – forkyndelse er ikke kun for forfattere. Din tilhørerskare behøver ikke være stor, og der er ingen, der beder dig om at stå på et gadehjørne med en plakat. At tale ordet vil i denne sammenhæng sige at give en ydre indikation af noget – at vise andre livet i Guds rige på en åben og offentlig måde.

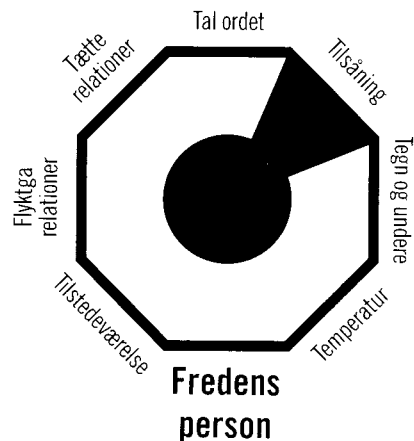

Vi bør alle sammen være på udkig efter anledninger til at forkynde evangeliet for dem, som ikke er troende. Det vil ganske enkelt sige at proklamere det budskab, som Jesus forkyndte: Omvend jer, og tro. Det kan endda være, at det kun er en enkelt person, du taler med. Ved at tale et mildt ord, som vidner om Kristi gerning i dit liv, kan du identificere en Fredens Person gennem at tale ordet. Virker det, som om vedkommende reagerer på det, du siger? Engager dig i en relation til dette menneske, eller sæt vedkommende i forbindelse med andre, som kan følges med ham eller hende gennem discipelskabets første faser. Det er, hvad evangelisation i virkeligheden

handler om: at invitere et menneske til at vandre troens vandring, ikke blot bede en bøn.

Tilsåning

Forberedelsen af et menneskes hjerte minder om processen med at kultivere og tilså jorden forud for høsten. Med dine ord vil et menneskes jord blive vendt første gang. En anden kommer forbi, fornemmer en anledning med en Fredens Person og vender jorden endnu en gang. Så kommer der en tredje troende og sår et frø. Der kommer yderligere et par stykker og vander frøet. Ingen af disse arbejdere ser, hvad de andre har gjort, og måske kommer ingen af dem til at være der til høsten. Men de har alle sammen bidraget til at gøre denne person til en discipel.

Chris var engageret i et team, der lavede ungdomsarbejde, og han spekulerede over, hvordan han kunne udruste de unge kristne, han arbejdede med, til at række ud til deres ikke-kristne venner. De startede et uformelt fællesskab, hvor de spillede fodbold. De drøned bare rundt efter skoletid, sparkede lidt til bolden og morede sig sammen. De kristne unge begyndte at invitere deres ikke-kristne venner, og snart var der omkring 30 drenge, der samledes hver uge efter skoletid for at spille fodbold.

Det var en behagelig måde for de kristne drenge at gøre et arbejde

blandt ikke-kristne unge på. De prædikede ikke, de spillede fodbold. Men de opbyggede også venskaber og skabte et klima, hvor det var trygt for de ikke-kristne unge at stille spørgsmål. Og der blev stillet spørgsmål. Der var en af drengene, der blev så nysgerrig, at han kom i kirke og snart blev kristen.

Chris og de andre ledere besluttede at lave et forløb, der ville give de unge mulighed for at udforske deres spørgsmål om troen og lære, hvem Jesus er. De inviterede alle de drenge, der havde spillet fodbold, og de tog også deres venner med. Der var omkring 40 teenagere, der kom med i dette program. I løbet af de næste uger blev 12 af dem kristne.

Nogle få måneder senere startede Chris et rigtigt klubfodboldhold bestående af kristne og ikke-kristne venner. De kom med i en lokal liga. Nu har dette fodboldhold startet en cellegruppe, hvor teenagere kan tale om, hvad det vil sige at følge Kristus.

Chris kultiverede jorden, indtil den var klar til tilsåning, og derefter vandede han tålmodigt, mens planten voksede. Til sidst kom høsten endelig!

Jeg mødte Kemi, da vi begge var omkring 18 år gamle. Jeg var kristen, men var ikke særlig tæt på Gud på det tidspunkt i mit liv. Da jeg på ny blev meget engageret i min tro, troede Kemi, at det havde slået klik for mig. Vi var bedste venner; vi talte om mænd, arbejde, familier, livet i almindelighed, men Gud var et område, som vi ikke kunne tale om. Alligevel forblev Kemi og jeg nære venner gennem de næste fem års tid, selv mens vi boede i hver sin by. Gud være lovet for telefoner og e-mail!

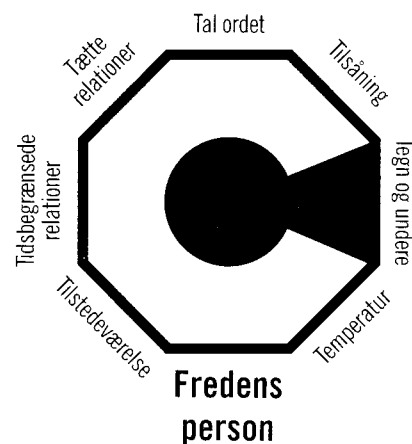
Som årene gik, blev jeg bare ved med at være mig selv, når jeg var sammen med Kemi. Jeg holdt af hende og nød vores venskab. En dag ringede Kemi til mig og sagde: "Fortæl mig det hele, jeg har brug for at vide det hele lige nu." Kemi havde mødt nogle andre kristne, hvis liv var blevet radikalt forandret af deres tro, og hun var blevet blæst omkuld. Hun sagde: "Det

er, som om jeg går ned ad gaden og hører nogen kalde mit navn. Jeg er ikke det sted, hvor jeg skal være, men jeg ønsker ikke at være, der hvor jeg har været før." Jeg var overlykkelig. Efter al denne tid var frøet vokset, og Kemi var rede.

Katie

Tegn og undere

Jesus brugte ofte Guds kraft i tegn og undere til at opdage Fredens Person. At bede for de syge og se en mirakuløs helbredelse kan vise, hvem der er en Fredens Person. Det kan være det menneske, der er blevet bedt for, eller det kan endda være en, der har stået på side-linjen og set på. Det er en mægtig Gud, vi har. Han vil gøre ting, der indgyder ærefrygt i dem, som endnu ikke har overgivet deres hjerte til ham.

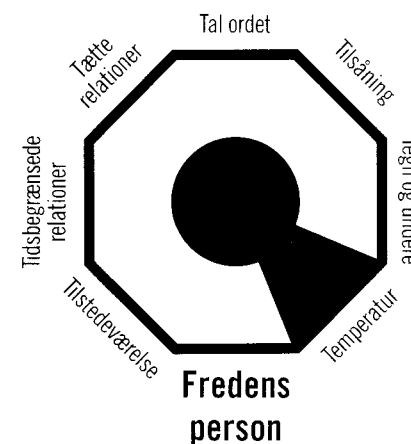

Marlene hjalp til ved et evangeliserende møde en lørdag aften. Det var første gang, hun havde gjort det, og hun var nervøs. Hun havde aldrig ledt nogen til tro før. Der var en kvinde, der kom frem og bad om forbøn for sine svære gigtsmerter. Da Marlene bad sammen med hende, om at hun måtte blive sat fri fra smerten, så kvinden op og sagde: "Jeg har en tilståelse." Marlene var ikke sikker på, hvad hun skulle mene, så hun lod kvinden fortsætte. Hun havde tydeligvis noget på hjerte, som hun gerne ville sige. Selv om hendes familie

troede, at hun var kristen, regnede hun sig selv for en agnostiker. Hun vidste virkelig ikke, hvad hun troede om Gud. Marlene talte med hende, og kvinden tog imod og bad om Guds tilgivelse. Da de var blevet færdige med at bede sammen, var kvindens smerter forsvundet – simpelt hen forsvundet! Hun var blevet mirakuløst helbredt i tilgivelsens øjeblik. Hun var kommet til det møde fortabt og i smerte, og hun forlod det fundet og helbredt.

Det er ikke os, der skaber disse mirakler, og vi kan heller ikke putte Gud i en kasse og styre, hvornår og hvor der vil ske mirakler. Alt, hvad vi kan gøre, er at være parat, når det sker. Fredens Person kan blive åbenbaret, hvornår det skal være, og det er vigtigt, at vi er klar, når øjeblikket kommer.

Temperatur

Forestil dig, at du spiller golf sammen med tre andre, som du lige har mødt ved det første tee-sted, og at du bruger din "Tilstedeværelse" som udgangspunkt for at dele evangeliet. Efter at I er blevet færdige med jeres runde, og I giver hinanden hånden efter 18. hul, spørger du dig selv: "Hvad er 'jordbundens' temperatur? Er den helt eller delvis varm, eller er den kold?" Hvis temperaturen er kold – ingen af de andre viser nogen tegn på at være åbne over for, at du deler de gode nyheder med dem – så gå videre. Ryst støvet af dig, så at sige, og ønsk dem alt godt. Men hvis du fornemmer nogen varme i jord-

bunden, så prøv at få en nærmere relation til den person. Måske er han eller hun en Fredens Person for dig.

Dit indtryk kan være falsk og vildledende. Det er derfor, du har brug for at være i konstant kontakt med Helligånden, når du forsøger at finde frem til en Fredens Person. Formålet med dette princip er at åbne dig for iagttagelser, at blive stadig mere opmærksom på, når Helligånden leder dig, og at forstå, hvordan du skal forholde dig, når du bliver opmærksom på det.

Den største evangelist nogensinde

Vi har sagt mere end én gang, at Jesus var den viseste mand, der nogensinde har levet, ligesom han var den bedste leder og den bedste lærer. Det giver god mening, at han også skulle være den bedste til evangelisation. I sin bog *Permission Evangelism* ser Michael Simpson på Jesu måde at omgås den rige unge mand på (Mark 10), og han opsummerer på denne måde:

Jesus evangeliserede, men det ligner så sandelig ikke den måde, de fleste mennesker gør det på i dag. Selv om der står, at Jesus fattede kærlighed til ham, blev han stående og lod manden gå bort. Hvorfor fulgte Jesus ikke efter ham, da han gik bort? Hvorfor forsøgte han ikke noget mere, når nu denne mand virkede så ivrig? Hvorfor sørgede Jesus ikke for at 'få ham frelst', før han tog fat på dette vanskelige område af hans liv [hans rigdom]?

Jesus løb ikke efter den rige unge mand, fordi han vidste, at den unge mands hjerte ikke var parat. Jesus vidste det og lod ham gå. Jesus løb aldrig efter nogen. I stedet stillede han sig til rådighed for dem, der var villige til af hele deres hjerte at søge Vejen til Gud, Sandheden om Gud og Livet, som findes i Gud. (Michael Simpson: Permission Evangelism, Colorado Springs: Cook Communications Ministries 2003, s. 51.)

LivsMønstre handler om at lære, hvad Jesus gør, og så gøre det samme i vores liv. Jesus forsøgte ikke at tvinge dørene op – han ledte efter mennesker, hvis døre var åbne, og så gik han ind i deres verden med sit radikale og livsforvandlende kald til at følge ham.

Hvis det er den måde, Jesus delte evangeliet på, hvorfor skulle vi så gøre det på nogen anden måde?

Fredens Person er en, som Gud har forberedt til det særlige tidspunkt og de særlige omstændigheder, hvor du møder vedkommende. Det nytter ikke noget at forsøge at tvinge døre op, som Gud ikke har åbnet, og vi må ikke lade os distrahere, så vi overser de døre, som han *har* åbnet. Det er virkelig spændende nyheder. Selv i den ene opgave, som vi har fået – at gå ud og gøre folk til disciple – er det Gud, der gør det meste af arbejdet. Vores vigtigste job er at vandre igennem livet med åbne øjne og med ører, der lytter til Ånden, når han viser os Fredens Person.